

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2026-343

30.3.2026

Oslo Forsikring AS

Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Sklie – hyperfleksjon av nakke - arbeidsulykke – yfl. § 11 første ledd bokstav a.

Forsikrede, lærer, hadde tilsyn med elever på toppen av en sklie. Ved avslutningen av aktiviteten skled forsikrede selv ned og fikk smerter. Legevakten noterte samme dag at forsikrede fikk hyperfleksjon av nakke uten synlige skader. Forsikrede opplyste senere at hun traff kanten på sklia med både nakken og hodet. MR viste funn som kunne passe med traumatiske kompresjoner i nakkeryggen. Foretaket avslo krav med henvisning til at det ikke forelå arbeidsulykke. Saken reiste spørsmål om forsikrede ble utsatt for en arbeidsulykke, herunder hvilket hendelsesforløp som måtte legges til grunn. Nemnda bemerket at det på bakgrunn av de tidsnære opplysningene ikke kunne legges til grunn at forsikrede slo hodet, eller pådro seg hodeskade eller hjernerystelse i hendelsen. På bakgrunn av de tidsnære opplysningene fant nemnda at hendelsen ikke kunne anses som en arbeidsulykke, verken etter det markerte eller avdempede arbeidsulykkesbegrepet. Nemnda ga foretaket medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede var på en lekeplass sammen med elevene 20.4.23. Forsikrede var på toppen av en sklie og passet på elevene. På slutten av aktiviteten sklei hun ned selv og fikk smerter.

Samme dag dro forsikrede til legevakten. Av epikrisen fra legevakten fremgår det:

Kommer gående. Sklei ned en sklie på jobb, en enden av sklien fikk noe hyperfleksjon av nakke.

Det fremgår videre at hun opplyste om litt svimmelhet, kvalme og hodepine. Det var ingen synlige tegn til skade ved hud nakke/rygg, og det var ikke mistanke om skjelettskade. Legen noterte at det sannsynlig var lette smerter etter hyperfleksjon nakke.

Forsikrede oppsøkte fastlege 26.4.23. I journalopplysninger er følgende notert:

Sklei ned en sklie på jobb, en enden av sklien fikk noe hyperfleksjon av nakke.

Hun anga også nå noe svimmelhet, kvalme og hodepine.

Av notat fra manuellterapeut 23.5.23 fremgår det at hun va sykmeldt 40%. Videre:

Hun skled ned ei tunellsklie, fikk bråstopp da hun landet og slo thoracalen og hodet på sklia. Slo bakhodet/øvre C mot kanten av sklia, mest mot hø. Fikk umiddelbart sm., ble kvalm og uvel.

MR-undersøkelse av hode og nakke viste funn som kunne passe med «traumatiske kompresjoner C3-C6».

Foretaket mottok melding fra forsikredes arbeidsgiver 24.10.23 om at forsikredes skade hadde blitt godkjent som yrkesskade hos Nav i vedtak 29.9.23.

I skademeldingen 27.11.23 er hendelsesforløpet beskrevet slik:

Jeg var med mine elever fra [...] for fysisk aktivitet. Jeg var på toppen av en tunnelsklie for å bistå aktiviteten og unngå konfliktene blant elevene. På slutten av aktiviteten sklei jeg ned selv og landet på bakken med ryggen i stor fart. Samtidig traff jeg kanten på sklia med nakken og hodet. Jeg ble svimmel, kvalm, samt hodepine og forvirring. Jeg oppsøkte legevakten etter hendelsen.

Skadens omfang er beskrevet på følgende måte i skademeldingen:

Etter ulykken som provoserte hjernerystelse og whiplash har jeg fortsatt plager med nakke/hodesmerter, svimmelhet, vertigo, kvalme, ømhet i armene og fingrene, konsentrasjon og kognitive vansker, overfølsomhet for lyder og lys. Pga svekket kontroll av bakkebunnmuskulatur tas MR lumbosakral.

Foretaket avsto forsikredes krav 15.2.24.

I klagen til FinKN har forsikrede vedlagt følgende beskrivelse av hendelsen:

Torsdag 20.april 2023 var jeg på en lekeplass på [...] sammen med elevene. Jeg jobber i spesialgruppe for elever med psykisk utviklingshemming og autisme. Elevene krever tett oppfølging og dette gjelder også i utelek. I [...] er det en tunnelsklie der man klatrer til toppen av et tårn, for så skli ned i en svingete tunnel. Jeg befant meg på toppen av tårnet for å støtte elevene mens aktiviteten foregikk, regulere køen til tunnelen, hindre krangling, dytting og farlige situasjoner på tårnet, med andre ord for å holde oversikten over elevene og aktiviteten. Når elevene var ferdig med aktiviteten, som hadde foregått i en stund, sklei jeg også ned sklien, sånn som jeg har gjort mange ganger tidligere her. Elevene er ikke spesielt atletiske, men det har alltid gått bra, og med meg også.

Jeg vet ikke hva som er årsaker for at jeg skadet meg denne gangen: Kanskje farten var for stor, kanskje fordi avstanden mellom sklie og bakken hadde blitt større den dagen, kanskje jeg hadde på en jakke som hadde en glattere stoff. Vanskelig å si, men jeg kunne ikke forutse at det skulle være annerledes å skli ned denne dagen, da å skli ned i denne sklien er noe jeg har gjort mange ganger ved tidligere besøk her med elevene. Det var noe som plutselig og uforutsigbart skjedde. Jeg kunne ikke forutse det, eller vurdere det som en risiko.

Denne dagen gikk det ikke som forventet, for i det jeg sklei ned og ut av tunnelen, dunket jeg hode og nakken på kanten av sklien, og landet med ryggen hardt ned på bakken. Mine kollegaer kom umiddelbart, fordi de hadde hørt smellet av hodet mitt mot sklien. Jeg lå på bakken en stund, med akutte smerter i hode, ryggen og bein, og krabbet forsiktig mot en stolpe der jeg fikk hjelp til å sette meg ned. De mente at jeg skulle til legevakten med en gang, for jeg så ikke bra ut. Sakte dro jeg tilbake til skolen. Jeg følte meg fortsatt både forvirret, kvalm og full av smerter. Så reiste jeg til legevakten. Der ble jeg sittende i flere timer å vente, i den samme tilstand.

[...]

Forsikrede har i det vesentlige anført at hendelsen må regnes som en arbeidsulykke. Hun har krav på erstatning for tapt inntekt og tap ved mulig fremtidig redusert arbeidsevne.

Skaden skyldes en uforutsett hendelse på jobb og ikke en uheldig kroppsbevegelse. Forklaring av hendelsesforløpet på skadedagen er dokumentert i notat fra manuell terapeut 23.5.23.

Skadeomfanget er videre dokumentert i beskrivelsen av radiologi fra MR undersøkelse 9.5.23. De samlede vedleggene gir en grundig medisinsk dokumentasjon av skaden.

Det er feil at foretaket ser bort fra at skaden var alvorlig. Foretaket har også valgt å se bort fra den medisinske dokumentasjonen i saken, og lagt avgjørende vekt kun på en kort journal fra legevakten og et kort journalnotat fra fastlegen 26.4.23.

Foretaket har i det vesentlige anført at den aktuelle hendelsen ikke anses som en arbeidsulykke etter yrkesskadeforsikringsloven.

Den tidsnære dokumentasjonen i saken viser at forsikrede skled ned en sklie og fikk hyperekstensjon av nakken. Det er denne beskrivelsen av hendelsen som foretaket har lagt til grunn for vurderingen av saken. Det ville vært bemerket i journalene dersom hendelsen hadde medført en mulig hjernerystelse.

Det foreligger ingen opplysninger om at det skjedde noe spesielt i situasjonen som førte til hyperekstensjon av nakken. Det fremkommer ikke at det er noe i den ytre situasjonen som har utviklet seg på en uventet måte og som har ført til skaden. Under nedfart i en sklie blir kroppen utsatt for naturlige fysiske belastninger. Det er ikke upåregnelig at det kan forekomme visse ujevnheter i en sklie. Forsikrede hadde oversikt over området da hun hadde observert sklien, elevenes nedfart/landing og hastighet i forkant. Forsikrede tok ikke en særskilt risiko som deltakelse i risikosport eller annet, men deltok kun i alminnelig lek i et lekeapparat beregnet for barn. Skader utløst av en uheldig kroppsbevegelse faller utenfor arbeidsulykkesbegrepet, jf. 2017-393 og 2023-27. Hendelsen er ikke omfattet av det markerte arbeidsulykkesbegrepet.

Hendelsen omfattes heller ikke av det avdempede arbeidsulykkesbegrepet. Forsikrede er ansatt som lærer på skolen. Skaden anses skjedd under utføring av ordinær arbeidsoppgave som ligger innenfor rammene av forsikredes arbeid. Forsikrede har selv beskrevet at dette var en normal aktivitet i forbindelse med utførelsen av arbeidet. Utførelse av ordinært arbeid anses normalt ikke som en arbeidsulykke, jf. Rt-2006-1642 og 2023-27. Foretaket kan ikke se at det dreier seg om en hendelse under slike forhold at det var en påkjenning eller belastning som var usedvanlig i forhold til forsikredes ordinære arbeid.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Spørsmålet er om forsikrede har vært utsatt for en arbeidsulykke etter yfl. § 11 første ledd bokstav a, jf. ftrl. § 13-3.

Det er kravstiller, altså forsikrede, som har bevisbyrden for at vilkårene for erstatning er oppfylt. Det innebærer at det er forsikrede som i tilstrekkelig grad må sannsynliggjøre at skaden skyldes en arbeidsulykke, samt at et gitt faktum fremstår som mest sannsynlig.

Nemnda tar først stilling til hvilket hendelsesforløp som skal legges til grunn for vurderingen.

I bevisvurderingen legger nemnda tidsnære bevis størst vekt, og særlig notater som er nedtegnet i tid nært til de plager de beskriver. Bevis som er tilkommet senere tillegges mindre vekt, spesielt opplysninger som har tilkommet etter at det oppstod uenighet med foretaket. Dette er i tråd med prinsippene Høyesterett har lagt til grunn for bevisvurderinger, jf. blant annet Rt-1998-1565 og HR-2018-2344-A avsnitt 39-42, og er dessuten et utslag av nemndas rent skriftlige saksbehandling.

I aktuelle sak er de mest tidsnære opplysningene epikrisen fra legevakten på skadedagen 20.4.23 og journalnotatet fra forsikredes fastlegebesøk 26.4.23. Av epikrisen fra legevakten fremgår at forsikrede «sklei ned en sklie på jobb, en enden av sklien fikk noe hyperfleksjon av nakke.» Det var ingen synlige tegn til «skade ved hud nakke/rygg». Det var ellers ingen mistanke om skjelettskade eller noen nevrologiske utfall. Journalopplysningene fra fastlegen viser også til at forsikrede «sklei ned en sklie på jobb, en enden av sklien fikk noe hyperfleksjon av nakke».

Ingen av de tidsnære opplysningene nevner at hendelsen involverte slag mot hodet og at forsikrede fikk hodeskade/hjernerystelse som et resultat av hendelsen. De etterfølgende notatene fra manuellterapeut 23.5.23 og skademeldingen 27.11.23, der det er opplyst at forsikrede traff kanten på sklia med hodet og ikke bare nakken, står i motstrid til det som fremgår av de tidsnære journalene og tegner et annet bilde av hendelsen.

På bakgrunn av det som er sagt ovenfor om prinsippene for bevisvurderingen, finner ikke nemnda å kunne legge til grunn at forsikrede slo hodet i hendelsen og/eller pådro seg hodeskade/hjernerystelse som følge av denne. Dersom et annet faktum skal legges til grunn, er nemnda av den oppfatning at saken vil kreve muntlig bevisføring for de ordinære domstolene.

Det følger av yfl. § 11 først ledd bokstav a at yrkesskadeforsikringen skal dekke «skade og sykdom forårsaket av arbeidsulykke (yrkesskade)».

Etter bestemmelsen dekker yrkesskadeforsikringen skade og sykdom forårsaket av en arbeidsulykke (yrkesskade). Det følger av forarbeidene til loven at begrepet arbeidsulykke skal forstås på samme måte som i folketrygdloven (ftrl.) § 13-3, jf. Ot.prp. nr. 44 (1988-1989) s. 89. Om det nærmere innholdet i ftrl. § 13-3 annet ledd. I denne bestemmelsen defineres dels et markert ulykkesbegrep og dels et avdempet ulykkesbegrep.

Det markerte ulykkesbegrepet forutsetter en ytre hending som har skjedd plutselig og uventet. I Rt-2005-1757 (Skyggekjennelsen) uttaler Høyesterett:

Det er normalt et kjennetegn ved en ulykke at det foreligger en ytre begivenhet som inntreffer uventet og plutselig. Uttrykket 'ytte begivenhet' har således lenge vært benyttet som ledd i definisjonen av 'ulykke' i vilkårene for ulykkesforsikring. Med 'ytte' siktes i denne forbindelse til at det må ha skjedd noe utenfor den skadedes legeme. Det er likevel ikke noe vilkår at det skal ha inntruffet noe helt uavhengig av den forsikredes person, se Selmer: Forsikringsrett, 2. utgave (1982), side 257. Selmer fremholder at det endog er tilstrekkelig at den skadedes kropp er 'det eneste som beveger seg i hendelsesforløpet: Hun snubler i en sten, glir utenfor en skrent, eller faller i vannet og synker'.

Det følger videre av fast nemndspraksis at hendelser som skyldes forkjær kroppsbevegelse/egne kroppsbevegelser ikke anses som arbeidsulykker, se eksempelvis FinKN-2019-1981, FinKN-2025-983. Heller ikke frivillige/planlagte fall/hopp regnes som arbeidsulykker, se eksempelvis FinKN-2025-983.

Med ovennevnte faktum lagt til grunn, sklei forsikrede ned en sklie etter avsluttet aktivitet med barna. Som et resultat av dette pådro hen seg «noe hyperfleksjon av nakke». Skadens art alene sannsynliggjør ikke at det skjedde noe uventet i det forsikrede sklei ned. Slik saken er opplyst, kan ikke nemnda se at det er dokumentert noen opplysninger om at det skjedde noe plutselig og uventet i den ytre situasjonen. Dermed synes det å være forsikredes planlagte handling om å skli ned og hens egne kroppsbevegelser som er avgjørende for hendelsen. På denne bakgrunn kan ikke nemnda se at forsikrede har sannsynliggjort at hendelsen er å anse som en arbeidsulykke etter det markerte arbeidsulykkesbegrepet, jf. yfl. § 11 første ledd bokstav a.

Det avdempede ulykkesbegrepet forutsetter en tidsbegrenset ytre hendelse som medfører en påkjenning eller belastning som er usedvanlig i forhold til det normale i vedkommende arbeid.

Avviket kan enten bestå i at arbeidstakeren har utført arbeidsoppgaver som ligger utenfor rammene for arbeidet, eller i at ordinært arbeid har blitt gjennomført på en usedvanlig måte.

Høyesterett har i flere avgjørelser behandlet hva som ligger i det avdempede ulykkesbegrepet. Nemnda viser til Rt-2005-1757 (Skyggekjennelsen), Rt-2007-882 (Pallekjennelsen) og Rt-2009-1626 (Musikklærerdømmen). I skyggekjennelsen avsnitt 51 er det slått fast at:

[...] i tilfeller hvor arbeidstakeren på grunn av en vanskelig arbeidsstilling eller av andre grunner er blitt utsatt for en ekstraordinær belastning eller påkjenning, ikke stilles noe tilleggskrav om ytre hending. I slike tilfeller vil den vanskelige arbeidssituasjonen eller det forhold som har ført til den ekstraordinære påkjenning eller belastning, i seg selv kunne utgjøre tilstrekkelig ulykkesmoment.

Slik saken er opplyst anser nemnda det at forsikrede sklei ned en sklie som å være innenfor hens normale arbeidsoppgaver som skolelærer. Forsikrede har selv uttalt at hen har gjort dette «mange ganger tidligere» og at det alltid har gått bra.

Det fremgår ikke av den tidsnære dokumentasjonen at forsikrede var i en vanskelig arbeidsstilling eller at det var noen andre forhold som førte til at hen sklei ned under en ekstraordinær påkjenning eller belastning. Etter dette kan ikke nemnda se at hendelsen er omfattet av det

avdempede arbeidsulykkesbegrepet, jf. yfl. § 11 første ledd bokstav a.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Barbro Paulen (bransjerepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).